

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afholdelse af Fondsbørs.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 442; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 923).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Villemoes): Som Ordfører for det nedsatte Udvalg skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger. Udvalget har holdt en Række Møder og nogle Samraad med Ministeren. Resultatet af disse Forhandlinger er den Betænkning, som nu foreligger for Tinget i Dag. Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal. I Øjeblikket i alt Fald skal jeg ikke komme ind paa Mindretallets Ændringsforslag, da jeg formoder, at det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) vil motivere Mindretallets Synspunkter. Flertallet har i alt væsentligt kunnet tiltræde Lovforslaget, men man stiller dog et Ændringsforslag til § 7, hvorefter det vil være muligt at afholde Fondsbørs andre Steder end her i Staden uden Ændring af Loven, som nu forhaabentlig bliver vedtaget. Dette Ændringsforslag er hele Udvalget enig om, og det er tiltraadt af Ministeren. Jeg omtalte det for øvrigt ved første Behandling. Jeg omtalte samtidig det Mindstegebyr, der er fikseret i Lovforslaget, paa 50 Ø. Man kunde synes, at dette ikke var særlig nødvendigt. Men da det er en saare uvæsentlig Ting, har man undladt at gøre Ophævelser over det.

Udvalget har, som det fremgaar af Bilaget til Betænkningen, faaet oplyst, hvorledes Udgifterne til Fondsbørsens Afholdelse vil fordele sig paa de forskellige Firmaer, som skal bære dem. Det har hidtil været Medlemmerne af Fondsbørsen, men Flertallet er gaaet med til det nye i Lovforslaget, at Selskaber, hvis Aktier er Genstand for Notering paa Børsen, skal participere i Udgifterne til Fondsbørsens Afholdelse. Disse Udgifter har hidtil aarligt andraget omkring ved 60 000 Kr., ganske nøjagtigt i Aaret 1927—28 62 109 Kr. 98 Ø. Men nu vil de gaa en god Del nedad som Følge af, at Børskommissær-embedet bliver ophævet. Det kan i alt

Fald kun komme til at dreje sig om en ret ringe Udgift for hvert enkelt Selskab. I øvrigt staar det saa nogenlunde ethvert Selskab frit for, om det vil have sine Aktier noteret paa Børsen eller ikke. Derfor er Flertallet gaaet med til Afgiften. Den Ændring, der foreslaas om, at Aktieselskaberne skal deltage i Udgifterne, fører ogsaa kun Loven her i Danmark paa Linie med, hvad der er Coutume i de fleste andre Lande, hvor Aktieselskaberne har maattet deltage i disse Udgifter, altsaa har maattet betale en lille Smule for at opnaa det Gode, som det faktisk er for Selskabets Aktionærer, at Aktiernes Kurs kan blive fikseret fra Dag til Dag.

Som jeg sagde før, agter jeg ikke paa nærværende Tidspunkt at gaa ind paa de Ændringsforslag, som Udvalgets Mindretal har stillet. De fleste af dem tilsigter et ret stort Brud med det, vi har haft siden 1919. I alt Fald er der adskillige Ting deri, der betyder et stort Brud paa de Principper, som er nedlagt i Lovforslaget. Jeg vil dog gerne have Lov til at gøre en enkelt Bemærkning om de af Mindretallet hævdede Principper, idet vi maaske derved kan spare nogen Tid. Under Behandlingen har Mindretallet foreslaaet, at Fondsbørsens Medlemmer som hidtil skal bære samtlige Omkostninger, men i Motiveringen henvises der til den Skrivelse, Udvalget den 18. December modtog fra Industriraadet, og deraf sluttes, at hvis Aktieselskaberne fremtidig skal give et lille Vederlag for at faa deres Papirer børsnoteret, burde Konsekvensen være, at der gives dem — selvfølgelig ikke Aktieselskaber under Industriraadet alene, for der er ogsaa andre Aktieselskaber, f. Eks. Dampskibsselskaber, Banker og lignende — en vis Repræsentation i Fondsbørsens Ledelse. Dersom det ærede Mindretal havde søgt den Udvej, tror jeg ganske sikkert, at man i Udvalget havde kunnet samles om, at der blev givet de Aktieselskaber, som ifølge Lovforslaget herefter skal deltage i Udgifterne, en vis Repræsentation. Jeg tror, at vi kunde være blevet enige derom, hvis Mindretallet havde nævnt noget om det, og jeg vil gerne paa Flertallets Vegne henstille til den højtærede Minister, om han velvilligst vil overveje, hvorledes dette Ønske eventuelt kan imødekommes; desangaaende kunde der saa stilles Ændringsforslag mellem anden og tredje Behandling. Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at siden vi sidst behandlede denne Sag, er den Bekendtgørelse, som den Gang blev